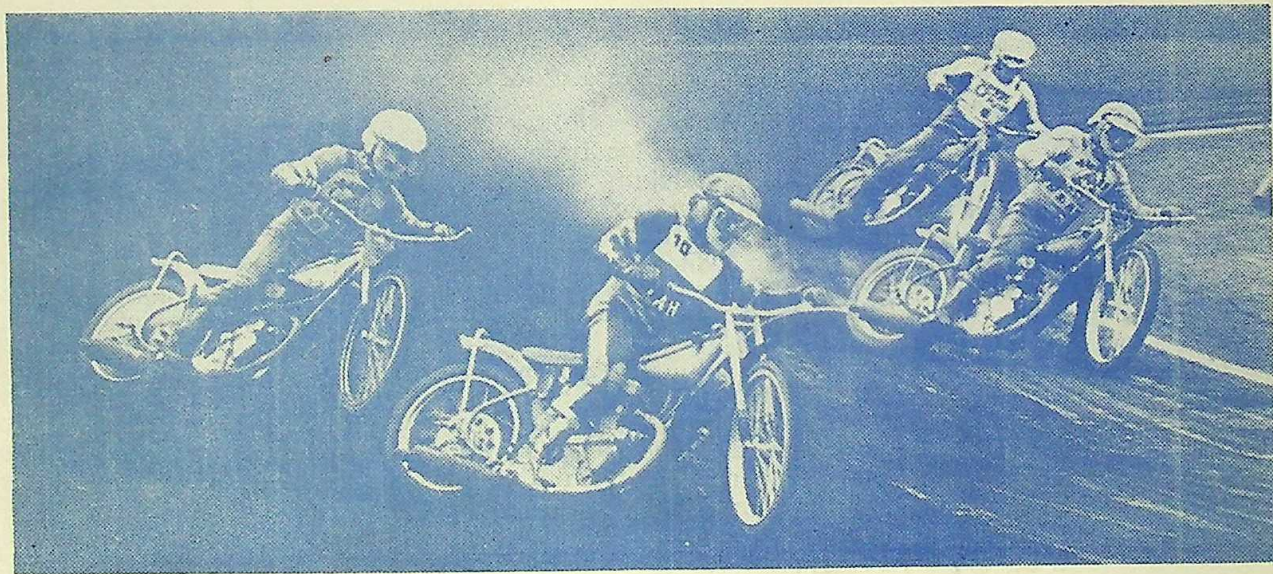

PLOCHÁ DRÁHA

MAJSTROVSTVÁ SVETA JEDNOTLIVCOV

ŽARNOVICA 22. 4. 1979 o 14. hodine

Vážení športoví priatelia!

Vítame Vás v Žarnovici, v malom meste na malebnom Pohroní, ktoré dnes prežíva jeden zo svojich sviatočných dní. K mestu drevárskeho priemyslu a plochodrážneho športu upiera sa pozornosť domácej i zahraničnej verejnosti, pretože Žarnovica je dnes po prvýkrát miestom podujatia skutočne svetového významu.

Je tomu už 25 rokov, čo sa v našom meste jazdí plochá dráha. Za toto obdobie sa v Žarnovici uskutočnilo viac ako osemdesiat podujatí, sústredeniami začiatovníkov počínajúc a pätnástimi medzinárodnými stretnutiami končiac. Na štartovnej čiare sa v nich okrem pretekárov z celej ČSSR vystriedali reprezentanti ďalších trinástich európskych krajín. Bohatá história žarnovickej plochej dráhy nemá dnes obdoby na území Slovenska a patrí k najvzácnejším aj v celej republike. Pridelenie pretekov najvyššieho významu, - pretekov majstrovstiev sveta - je tým najlepším ocenením pre stovky motoristických nadšencov, ktorí za uplynulé štvrtstoročie vykonali na poli plochodrážneho športu nesmierne množstvo práce.

Pred dvoma rokmi sa v Považskej Bystrici konala Šesťdňová, ako majstrovstvá sveta v terénnych motocyklových súťažiach, a dnes je Slovensko po druhýkrát v histórii dejiskom pretekov majstrovstiev sveta v športovom motorizme. Žarnovica je deviatym miestom v Československu, v ktorom sa uskutoční jedno zo stretnutí svetového šampionátu na plochej dráhe. Dnes síce nebudeme svedkami korunovácie nového majstra sveta, ale to nič nemení na význame tohoto podujatia. Je súčasťou dlhého seriálu kvalifikácií a finálových kôl, na konci ktorého je 2. septembra svetové finále v poľskom Chorzowe. Vylučovací systém plochodrážnych majstrovstiev je síce objektívny, ale pre ártartujúcich náročný a tvrdý. K postupu medzi najlepšiu šesťnástku sveta je preto rovnako dôležitá každá jazda, či sa už jedná o predkolo, alebo finále kontinentu.

Cieľom všetkých, ktorí sa na príprave pretekov podieľali je, aby dnešné popoludnie prinieslo pretekárom, hosťom a divákovi veľa pekných zážitkov. Veríme, že sa opäť stretneme pri ďalších podujatiach na žarnovickej plochej dráhe.

Automotoklub Zväzarmu - Preglejka Žarnovica

ÚAMK ČSSR

Opletalova 29, 116 31 Praha 1

Automotoklub zväzarmu preglejka

966 81 Žarnovica

Majstrovstvá sveta jednotlivcov na plochej dráhe
Predkolo

Individual speedway world championship

Preliminary Round

Championnat du monde de speedway individuel

Preliminary Round

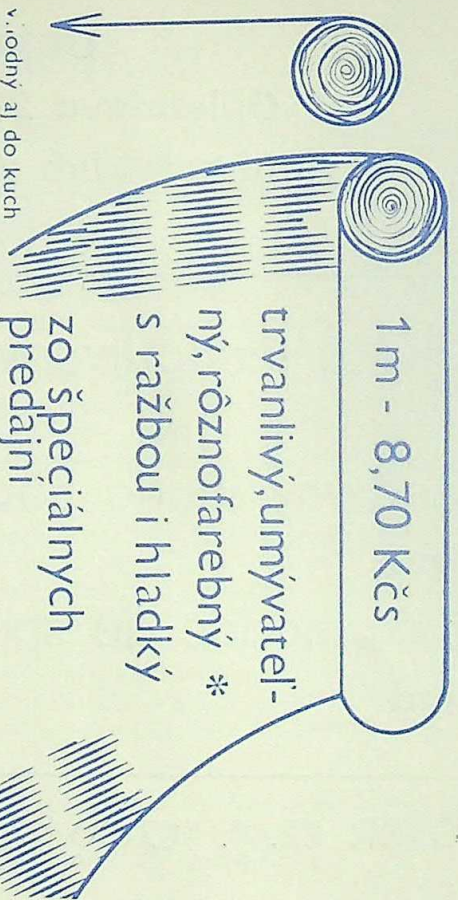
ŽARNOVICA - ČSSR 22. 4. 1979 o 14. hodine

PROGRAM

CELLASTIK

náhrada papieru aj koženky

1 m - 8,70 Kčs

trvanlivý, umývateľ-
ný, rôznofarebný *
s ražbou i hladký

zo špeciálnych
predajní

vhodný aj do kuch
liniek a špaží

papiernictvo

podniku

TP

DROBNÝ TOVAR BANSKÁ BYSTRICA

PRÍDTE – PORADÍME – POSLUŽÍME

ČESTNÉ PREDSEDNÍCTVO

majstrovstiev sveta na plochej dráhe v Žarnovici

Ing. Alojz Kusalík, minister priemyslu SSR
Gen.-mjr. PhDr. Egyd Pepich, predseda SÚV Zväzarmu
Ing. Ján Pikula, predseda SKNV v Banskej Bystrici
Anton Podolec, tajomník SKV KSS v Banskej Bystrici
Vlastimil Havlín, ved. odd. MPŠ SÚV Zväzarmu v Bratislave
Pplk. Anton Ciglan, predseda KV Zväzarmu v Banskej Bystrici
Dr. Norbert Adamec, ved. tajomník OV KSS v Žiari nad Hr.
Jozef Osvald, predseda ONV v Žiari nad Hr. Milan Cibul'a, tajomník OV NF v Žiari nad Hr.
Jozef Mikuláš, predseda OV Zväzarmu v Žiari nad Hr.
Ján Suchý, predseda MsV KSS v Žarnovici
Karol Bielek, predseda MsNV v Žarnovici
Ing. Jozef Kováčik, riaditeľ n. p. Bučina Zvolen
Ing. Jozef Vojtko, riaditeľ Lesného závodu v Žarnovici
Ján Kmeť, predseda JRD Družba vo Voznici
MUDr. Milan Rehák, riaditeľ OÚNZ v Novej Bani
Ladislav Šedivok, šéfredaktor Žiary socializmu v Žiari nad Hr.
Ján Beňuška, redaktor denníka Smer v Banskej Bystrici
František Majbo,
Bohuslav Dvořák,
Jozef Bohunka,
Ján Vlčko,
Viliam Gregor,
Emil Messerschmidt,
Ľudovít Bartfay, dlhoroční zaslúžilí funkcionári AMK v Žarnovici

v pretekoch jednotlivcov na plochej dráhe

Austrália	Jap
USA	Jap
Austrália	Jap
Anglicko	Jap
Wales	Jap
Austrália	Jap
Austrália	Jap
Wales	Jap
Nový Zéland	Jap
Anglicko	Jap
Svédsko	Jap
Nový Zéland	Jap
Nový Zéland	Jap
Nový Zéland	Jap
Svédsko	Jap
Svédsko	Jap
Anglicko	Jap
Svédsko	Jap
Nový Zéland	Jap
Svédsko	Jap
Nový Zéland	Jawa
Svédsko	Jap
Nový Zéland	Jawa
Nový Zéland	Jawa
Nový Zéland	Jawa
Dánsko	Jawa
Nový Zéland	Jawa
Poľsko	Jawa
Svédsko	Jawa
Dánsko	Jawa
Anglicko	Weslake
Nový Zéland	Jawa
Dánsko	Jaw

PREDSTAVUJEME VÁM FIM

Medzinárodná motocyklová federácia FIM (Fédération Internationale Motocycliste) bola založená v roku 1904 na území dnešného Československa. Prvý kongres FIM sa zišiel totiž 8. 7. 1904 v Pacove v južných Čechách za účasti zástupcov štyroch krajín. Zakladatelia medzinárodnej motocyklovej federácie dali do znaku FIM latinské heslo: „Pro virtute et scientia“, čo voľne preložené znamená: „Za vedu a statočnosť“.

Kongres FIM sa schádza dvakrát ročne a dvakrát zasadal i u nás v Prahe. V roku 1938 za účasti 13 štátov a v roku 1964 za účasti 33 krajín. Z tohoto porovnania je zrejmé, ako sa rozširoval na medzinárodnom poli záujem o motocyklový šport. V súčasnosti združuje FIM národné motocyklové federácie zo 46 krajín.

Sídlo organizácie FIM je Ženeva vo Švajčiarsku a súčasným prezidentom je Nicolas Rodil de Valle zo Španielska.

Organizácia FIM má nasledovné komisie:

- komisiu pre cestné motocyklové preteky,
- komisiu pre motokrosy a terénne motocyklové súťaže,
- komisiu pre preteky na dráhe,
- komisiu pre mototuristiku,
- technickú komisiu,
- finančnú komisiu,
- lekársku komisiu.

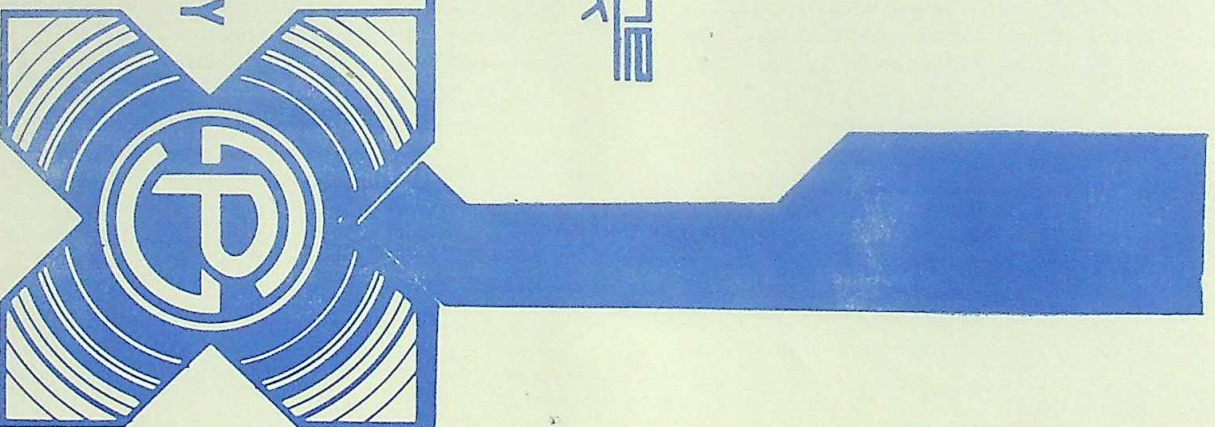
Jedným z viceprezidentov FIM je Oldřich Haken z ÚAMK ČSSR. Československo zastupuje v technickej komisii Jan Krivka z n. p. Jawa, v komisii pre motokros a súťaže Richard Kopečný z Prahy a v komisii pre preteky na dráhe Dr. Ladislav Bertoli z Piešťan.

strojárne píesok

NOSITEL RADU PRÁCE.

RADU VÍTÁZNÉHO FEBRUÁRA

LIŠY
NOŽNICE
ZAKRUŽOVAČKY
ROVNAČKY
OHÝBAČKY
LINKY

SVET OKOLO PLOCHEJ DRÁHY

Ako sa to začalo

Motocykel samotný neuzrel svetlo sveta tak dávno, no aj napriek tomu máme problémy s históriou jednej motoristickej disciplíny, ktorá sa nazýva plochou dráhou. Pravdepodobne už nikto neurčí, kedy a kde sa uskutočnili prvé preteky na svete. Správ, ktoré sa v tomto smere zachovali, nie je totiž veľa a majú len málo spoločného.

Existujú záznamy o prvopočiatoch tohoto športu v Severnej Amerike v dobe okolo roku 1909. Predpokladá sa, že sa vtedy pretekalo na hlinených dlhých dráhach, naraz štartovalo mnoho pretekárov a jazdy na niekoľko desiatok kôl neboli výnimkou. Preteky sa teda podobali skôr dnešným cestným rýchlostným pretekom, ovšem na trati s nemoderným povrchom.

Väčšina historikov však považuje za kolísku plochej dráhy Austráliu z dvadsiatych rokov nášho storočia. Organizovanie pretekov v Brisbane, Cessnocku, Newcastle, Sydney, West Maitlande, Melbourne je späté s menom John S. Hoskins, ktorému sa priznáva otcovstvo myšlienky plochodrážneho športu. Pán Hoskins, veľký motoristický nadšenec, pochádza z Nového Zélandu a dodnes žije v Anglicku. Prvé dráhy v krajine protinožcov merali 500 metrov až 1 míľu (1609 m), jazdy trvali štyri kolá, všetko sa teda približovalo dnešným predstavám o plochej dráhe. Dôležité bolo, že sa podujatia konali pravidelne, obecnstvo im prišlo rýchlo na chuť, a tak návštevy neustále rástli.

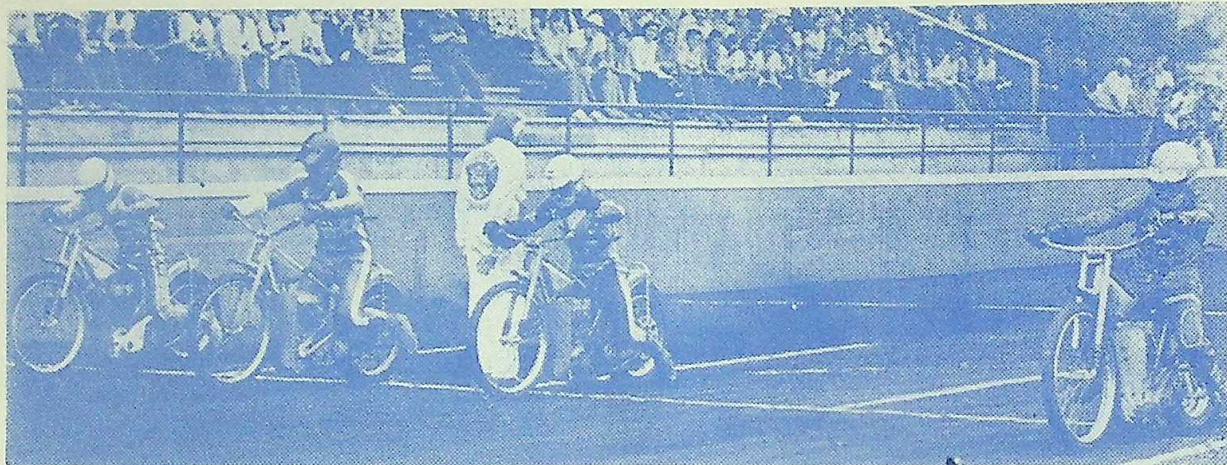
Polstoročie európskej plošiny

Európska premiéra nového motoristického odvetvia sa uskutočnila o pár rokov neskôr. Poriadkumilovné Anglicko zaznamenalo pre budúce generácie, že prvé oficiálne preteky usporiadal boxerský promotér Hill Bailey 19. februára 1928 na cyklistickej dráhe King's Oak v High Beech, Epping Forest. Hlavní aktéri, Stevie George, Paddy Dean, Irwin Jones, Keith McKay Billy Galloway a Američan Sprouts Elder, ktorí prišli z Austrálie pod vedením Johna Hoskinsa, ohromili 30 000 divákov. Plochá dráha sa stala senzáciou a začala sa na „ostrovoch“ rozvíjať imponantným tempom. Stále bolo viac dráh, viac klubov a speedway či dirt track prenikala i do ďalších európskych krajín.

Už v roku 1929 sa uskutočnila vo Veľkej Británii profesionálna ligová súťaž družstiev a v tom istom čase navrhol časopis „The Star“ organizáciu svetových majstrovstiev. Najprv sa konali oddelene v anglickej a austrálsko-americkej skupine, ale od roku 1930 boli majstrovstvá už spoločné. Menil sa i spôsob ich organizácie. Najskôr štartovalo vo finále 12, potom 16 pretekárov a tento systém sa udržal dodnes. Už prvé finále sa konalo na londýnskom štadióne vo Wembley. Ten sa zakrátko stal v plochodrážnom športe takým pojmom, že po dlhých rokoch bolo snom každého pretekára zajazdiť si na jeho čiernej dráhe.

Víťazi neoficiálnych majstrovstiev sveta:

1929	Frank Arthur - Austrália
	Roger Frogley - Anglicko
1930	Victor Huxley - Austrália
1931	Ray Tauser - USA
1932	Eric Langton - Anglicko
1933	Tom Farndon - Anglicko
1934	Jack Parker - Anglicko
1935	Frank Charles - Anglicko

Takto sa to vždy začína

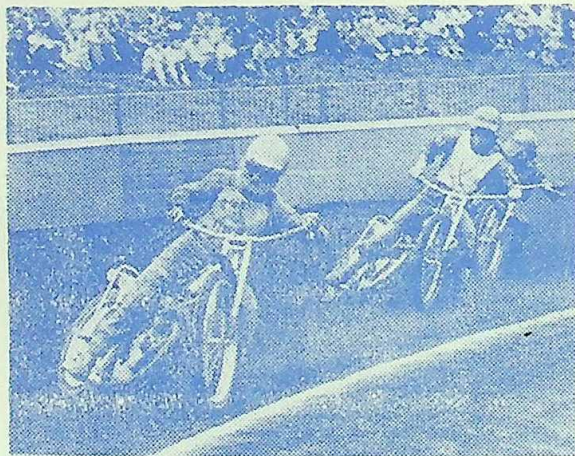
Oficiálne majstrovstvá sveta

Prvé majstrovstvá sveta organizované pod patronátom medzinárodnej motocyklovej federácie FIM sa uskutočnili v roku 1936. Pozostávali z viacerých kvalifikačných kôl, z ktorých sa do historického finále kvalifikovalo 9 Angličanov, 4 Austráľčania, dvaja Američania a Dán Hansen. Vo Wembley pred prepĺneným hľadiskom dominoval Austráľčan Arthur Wilkinson, ale napriek tomu sa nestal majstrom sveta. Podľa vtedajšieho systému sa totiž finalistom počítali aj body z predkôl a po ich zrátaní mal celkove najlepšie skóre jeho krajan Lionel van Praag. Wilkinson skončil až tretí, keď druhé miesto obsadil Angličan Eric Langton.

V ďalšom roku sa majstrovstvá skončili triumfom amerických pretekárov, keď obsadili prvé tri miesta v poradí Jack Milne, Wilburne Lamoreaux a Cordy Milne. Úspech bol výsledkom nového štýlu, ktorý priniesli reprezentanti Zámoria do Európy. Dovtedy sa používal tzv. austrálsky štýl (leg-trailing). Jazdec pri ňom sedel na motocykli naklonený dopredu a ľavú nohu mal natiahnutú dozadu. Americký štýl (foot-forward) sa v obmenách používa vlastne dodnes. Pretekár pri ňom ľavou nohou kontroluje šmyk v zákrute, ale nohu má natiahnutú k prednému kolesu. Najlepším finalistom roku 1938 sa stal Wilkinson. Druhý skončil Jack Milne, tretí Lamoreaux, štvrtý van Praag, piaty Cordy Milne a až ďalšie miesta zostali domácim Angličanom. Kolotoč kvalifikačných pretekov sa naplno rozbehol aj v roku 1939. Odjaz-

dili sa všetky predkolá a najväčší počet bodov pred záverečným meraním síl mali Cordy Milne, Lamoreaux, Wilkinson, Kitchen, Langton, Atkinson a Jack Milne. Finále bolo stanovené na 9. septembra. Neuskutočnilo sa však, lebo v tom čase zúrila už v Európe druhá svetová vojna.

Hneď po jej skončení sa roztočili plochodrážne motory a oživilo sa i usporiadanie pretekov majstrovstiev sveta. Bolo len britskou záležitosťou, pretože na kruto postihnutom kontinente boli ešte iné starosti. V jednotlivých ročníkoch tzv. Pohára britských jazdcov zvíťazili Tommy Price z Anglicka (1946), jeho krajan Jack Parker (1947) a Austrálčan Vic Duggan (1948).

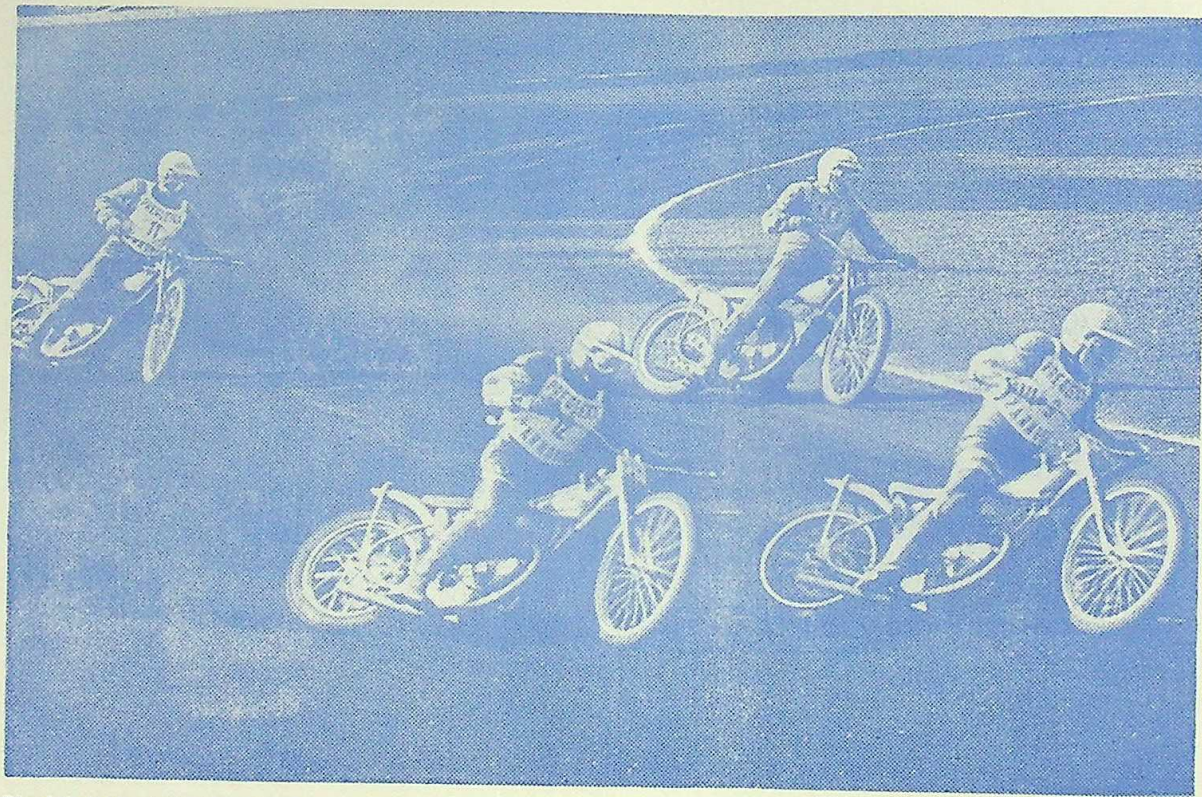

Boj s časom a so súpermi

Britský lev vládne svetu

Na obnovenie oficiálnych svetových majstrovstiev musel plochodrážny svet čakať do roku 1949. Po dlhšej prestávke zažil štadión vo Wembley návštevu, ktorá bola takmer štvrtstoročie rekordom. 93 tisíc divákov bolo priamymi svedkami prvého povojnového finále, ostatní sa museli uspokojiť s rozhlasovou reportážou, alebo s prvým televíznym prenosom z plochej dráhy. Z 224 pretekárov zaradených do prvých kôl získal na koniec „zlaté okridlené koleso“ venované časopisom Sunday Mirror domáci Tommy Price pred svojimi krajanmi Parkerom, Louisom Lawsonom a Bill Kitchenom. Lamoreaux obsadil po jedenástich rokoch piate miesto, čím na dlhý čas vlastne skončilo účinkovanie Američanov v tomto šampionáte.

Svetové dianie na plochej dráhe úplne ovládla Veľká Británia. Rok čo rok sa v londýnskom Wembley koná „Big Night - veľká noc“, ako domáci fanúškovia pomenovali stretnutie šestnástich najlepších plošinárov sveta na svojom starobyľom štadióne. Bol vybudovaný v roku 1923, má kryté všetky divácke priestory, výťahy na tribúny a mramorové vane pre športovcov. Okrem plochej dráhy sa na ňom konajú ešte významné futbalové stretnutia. Monopolné postavenie patrilo už niekoľko rokov aj anglickej značke Jap. Motocykle firmy James A. Prestwich, ktoré boli prvými skutočnými plochodrážnymi špeciálmi si svoju prioritu udržali až do polovice šesťdesiatych rokov. Takmer neotrasiteľné pozície popri Empire štadióne vo Wembley, motocykloch Jap a pneumatikách Dunlop zaujímali i pretekári Britského spoločenstva národov. Z Angličanov dokázal vystúpiť na stupeň najvyšší síce len maličký Craven. Vlajku impéria však pomáhali držať najvyššie aj „chlapci z kolónií“, hlavne majstri sveta Williams z Walesu, Young z Austrálie a slávny trojlistok Novozélandčanov, Moore, Brigs, Mauger.

Plochá dráha je krásny šport

O slovo sa hlási Európa

Prvým pretekárom, ktorý narušil britskú hegemoniu bol v roku 1952 Švéd Dan Forsberg, keď obsadil šieste miesto. O rok neskôr ho o dve priečky prekonal jeho kraja Olle Nygren, ktorý sa v roku 1954 postaral o to, že Británia stratila bronzovú medailu, prvú medailu od roku 1938.

Vo finále z roku 1954, ktoré bolo poznamenané ne-bývalým nástupom mladej generácie, skončil na poslednom mieste neznámy 21-ročný Ove Fundin zo švédskeho Tranasu. Vtedy ešte nikto netušil, že na plochodrážny Olymp vystúpil muž, ktorý o dva roky neskôr odviez z britských ostrovov po prvýkrát „svetové koleso“ a zlatú medailu majstra sveta.

Historické Fundinovo víťazstvo z roku 1956 neostalo jediným úspechom Európy. Ove Fundin rok čo rok neúprosne bojuje s britskou nadvládou a neostáva v tomto boji osamotený. Reprezentanti troch korún suverénne víťazia v Európe a dominujú aj v novej disciplíne, v majstrovstvách sveta družstiev. Čo raz väčší boj sa preto odohráva nielen na škvárových dráhach, ale aj pri zelenom stole FIM. Angličania sa len neradi zriekajú svojich výsad a tradícií, ale v roku 1961 neožíva aréna vo Wembley každoročným ruchom. Svetové finále sa koná po prvýkrát vo Švédsku. Pred 25 000 divákmi v Malmö opakujú Švédi triumf Američanov z roku 1937 a Angličanov z roku 1949, keď okrem majstra sveta Fundina vystupujú na stupne víťazov jeho krajanovia Knutsson a Nordin. Bariéra britskej nadradenosti je definitívne prelomená. Kontinent mal prvého zástupcu vo finále majstrovstiev sveta v roku 1956 a bol ním Joseph Hoffmeister z NSR. Štartoval v ňom spolu štyrikrát, ale väčšie úspechy dosahoval na dlhých dráhach.

V roku 1959 vstúpil na štadión vo Wembley Mieczysław Polukard, prvý reprezentant socialistického tábora z krajiny našich severných susedov. Poliaci sa v Európe začínajú vyrovnávať Švédsku a najmä v družstvách dokazujú, že sú tretou plochodrážnou

veľmocou. Či roku 1959 nechýbajú ani raz vo svetovom finále a v rokoch 1966 a 1968 získavajú zásluhu Antona Worynu a Edwarda Jancarza bronzové medaily. V roku 1970 sa finále nekoná ani vo Wembley, ani vo Švédsku, ale po prvýkrát v Poľsku.

Na dráhe vo Wroclavi kraľuje Novozélandčan Mauger, druhé miesto Pawla Waloszeka a tretie Worynu nadosť oslavuje 60 000 divákov. Najväčší doterajší úspech dosahuje poľský „žužel“ v roku 1973. 100 000 divákov na štadióne Ślanski v Chorzowe vymazáva britský rekord z roku 1949. V 21. jazde splňa Jerzy Szczakiel sen celej krajiny. Stáva sa nečakane prvým poľským majstrom sveta v histórii, hoci svoj vrcholný výkon nedokázal už viackrát zopakovať. Dôvodom k radosti bolo i tretie miesto mladého Zenona Plecha. Poliaci sa zúčastnili spolu dvadsiatich finálových pretekov, v ktorých si 56 štartovných miest vybojovalo 21 pretekárov.

V šesťdesiatych rokoch sa k veľmociam pripojil aj ZSSR. Zakladateľom slávy sovietskej plošiny sa stal Igor Plechanov. V roku 1961 štartoval po prvýkrát vo finále majstrovstiev sveta a jeho zásluhou sa po prvýkrát objavil na svetovom fóre aj československý motocykel Eso. V roku 1963 vystriedal Plechanova vo finále Boris Samorodov a skončil štvrtý. Tento výkon zopakoval aj o rok neskôr a sovietsky triumf vo švédskom Göteborgu zavŕšil Plechanov ziskom striebornej medaily. Druhú striebornú vybojoval v roku 1965 a dodnes sa mu nikto zo sovietskych „garevikov“ nedokázal vyrovnáť. Do roku 1978 štartovalo vo svetovom finále 14 reprezentantov ZSSR spolu 33-krát. Vo finále majstrovstiev sveta jednotlivcov malo svoje zastúpenie i Československo a po šesťnásťročnej prestávke sa doň v rokoch 1976 a 1977 prebojoval druhý jazdec z NSR, Egon Müller. Účasť kontinentu na týchto vrcholných podujatiach uzatvárajú štarty reprezentantov NDR, Dinseho v roku 1967 a Fritza (1970).

Mená najslávnejšie

Plochá dráha za polstoročie svojho trvania zaznamenala okrem desiatok hviezd, stoviek hviezdíčiek a tisícov zabudnutých mien, tiež niekoľko velikánov, bez ktorých si tento atraktívny šport nie je možné vôbec predstaviť.

Prvý majster sveta Lionel van Praag bol typom univerzálneho pretekára, ktorý dokázal zajazdiť za každých podmienok. Jack Milne z New Yorku žil najprv len v tieni svojho mladšieho brata Cordyho, aby sa neskôr stal najslávnejším americkým plošinárom. Druhý z galérie austrálskych majstrov sveta, Arthur Wilkinson, známy tiež pod prezývkou „Bluey“, bol označovaný za majstra taktiky. Patril k tvrdým a nekompromisným jazdcom, zaslúžil sa o zastavenie amerického náporu na svetové prvenstvá.

Novú éru majstrovstiev sveta jednotlivcov zahájil rok 1949. Stovky pretekárov jazdia každoročne rôzne kvalifikačné kolá v britskej, severskej a kontinentálnej zóne. Jazdci z rôznych zón sa stretávajú vo svojich finálových kolách, najlepší postupujú do ďalšieho finále, až sa 16 prominentov z celého sveta stretne vo finále o majstra sveta.

Ako prvý to dokázal Angličan Tommy Price, keď zvíťazil s plným počtom 15 bodov, a po ňom ďalší zástupca z britských ostrovov Freddie Williams z Walesu. Meno Williams sa objavilo v štartovnej listine finále spolu osemkrát. Štyrikrát sa o to zaslúžil Freddie a trikrát jeho mladší brat Eric. V roku 1957 sa do svetového finále prebojoval Jan Williams a odvtedy nedokázal zopakovať výkony bratov Williamsov nikto z rodených Walesanov. Freddie Williams získal titul majstra sveta dvakrát, ale prvý, komu sa to podarilo bol Jack Young z Austrálie. Ten sa stal známym nielen pre svoje športové výkony, ale aj ako učiteľ svojich nasledovníkov, medzi ktorými bol aj Ivan Mauger.

„Veľká päťka“, alebo Moore, Craven, Fundin, Briggs, Knutsson, to boli pretekári, ktorí kraľovali na plo-

chých dráhach takmer pol druhého desaťročia, Ronnie Moore postúpil do svetového finále ako sedemnásťročný, a keď mal dvadsaťjeden rokov stal sa majstrom sveta. Zlaté okridlené koleso získal dvakrát, vždy s plným počtom bodov a vo svetovom finále štartoval spolu štrnásťkrát. Nechýbalo mu veľa k štyridsiatke, keď sa opäť vrátil na svetové dráhy a vybojoval spolu s Maugerom titul majstra sveta vo dvojiach.

Ove Fundin

Craven, Fundin a Briggs sa objavili vo svetovom finále v roku 1954. V ďalších troch rokoch sa už vystriedali na najvyššom stupienku a spolu získali jedenásť majstrovských titulov. Angličan Peter Craven,

jeden z najmenších plochodrážnych pretekárov štartoval vo finále desaťkrát a dvakrát sa stal majstrom sveta. Druhýkrát získal „svetové koleso“ v roku 1962, keď sa finále vrátilo do Wembley, aby o rok neskôr na plochej dráhe tragicky zahynul. Vo svete sa nájde nemalo fanúškov a odborníkov, pre ktorých je ryšavý švéd Ove Fundin najlepším plošinárom všetkých čias. Pätnásťkrát štartoval vo finále majstrovstiev sveta jednotlivcov a päťkrát sa stal najlepším na svete. Je pritom zaujímavé, že ani v jednom prípade nepotreboval k prvenstvu maximálny počet bodov. Ďalších šesť svetových titulov získal Fundin ako reprezentant Švédska v majstrovstvách sveta družstiev. Barry svetovom finále. Osemnásťkrát patril k najlepšej šest-

Ivan Mauger a Barry Briggs

nástke sveta, či už mal devätnásť rokov, alebo takmer dvakrát toľko. Trikrát pritom zajazdil finále bez straty bodu. Na konci vlaňajšieho roku oslávil 44. narodeniny a bez ohľadu na svoj vek sa naďalej preháňa na plochých dráhach. Björn Knutsson získal titul majstra sveta jedenkrát a štyrikrát v pretekoch družstiev v drese „Tre Kronor“. Jazdil v tieni slávneho Fundina a to bolo najväčšie nešťastie tohoto kráľa smoliarov.

Briggs sa síce stal majstrom sveta „len“ štyrikrát a v družstve Veľkej Británie získal len dva tituly majstrov sveta, ale je rekordérom čo do počtu štartov vo posledné desaťročie na svetových dráhach malo svoj veľkú postavu v Ivanovi Maugerovi. Po Moorovi a Briggsovi tretí veľký plošinár z novozélandského Christchurchu sa objavil vo svetovom finále v roku 1966. Odvtedy získal rovnako ako Fundin päť titulov majstra sveta jednotlivcov, z toho dvakrát s počtom 15 bodov. Ako prvý v histórii dosiahol hattrick, tri víťazstvá v nepretržitom rade za sebou, ďalej vybojoval tri tituly v pretekoch družstiev, jeden titul v pretekoch dvojíc a trikrát bol najlepší na dlhej plochej dráhe. Ivan Mauger, po Briggsovi druhý šľachtic z britských plochodrážnikov, sa svojmu športu venuje v tridsiatichsiedmich rokoch naďalej a možno očakávať, že zbierku dvanástich titulov majstra sveta ešte obohatí.

Poslednou hviezdou svetovej plochej dráhy je Ole Olsen z Dánska. Sám vybojoval štyri majstrovské tituly, tri na krátkej, jeden na dlhej dráhe, pričom prvé dva tituly na krátkej dráhe získal suverénnym spôsobom s maximálnym bodovým ziskom. Veľkou mierou sa zaslúžil o nebývalý rozvoj plochej dráhy vo svojej krajine a v krátkom čase zbieral prvé ovocie svojej práce. Juniori dánskeho kráľovstva Busk a Jensen vybojovali prvé dva tituly z európskeho juniorského šampionátu a pod vedením Olsena sa Dánsko stalo senzáciou posledného ročníka majstrovstiev sveta družstiev.

Galériu šampiónov dopĺňajú Anders Michanek a Peter Collins. Michanek vybojoval s pätnástimi bodmi pre Švédsko majstrovský titul po sedemročnej prestávke

Jerzy Szczakiel a Ole Olsen

a Collins napodobil posledného anglického majstra sveta Cravena po štrnásťročnej odmlke. Michanek i Collins sú bezpochyby veľkými postavami plochodrážneho športu, ale na ich osudoch možno dokumentovať, že veľké meno v tejto šprintárskej disciplíne nemusí veľa znamenať. Michanek s Collinsom svoje prvenstvá neobhájili, ba po dvojročnom odstupe od svojich víťazstiev sa medzi šestnásť najlepších ani neprebojovali.

Plochá dráha prežíva v poslednom období nebyvalý rozvoj. Štartovná listina svetového finále je rok od roku pestrejšia. K veľmociam Anglicku, Švédsku, Poľsku, ZSSR sa pridávajú NSR, Dánsko a ČSSR. Zašlú slávu svojej plochej dráhy úspešne ožívujú v Austrálii, USA a do popredia sa tlačia i „rozvojové krajiny“, najmä Taliansko, Holandsko, Maďarsko, Bulharsko,

Naše začiatky a najväčšie úspechy

Československo je jednou z prvých krajín v Európe, kde sa začala jazdiť plochá dráha. Prvé preteky na našom území sa uskutočnili v Prahe na Letnej v lete roku 1928 a ďalšími mestami, ktoré najskôr uvideli nový šport, boli Mariánske Lázně, Pardubice, Kladno, Ostrava, Liberec, Plzeň.

Do svetovej histórie sme sa už pred druhou svetovou vojnou zapísali dvoma významnými podujatiami. V roku 1929 sa na dráhe Veľkej pardubickej začala jazdiť Zlatá prilba Československa. Tieto preteky sa organizujú dodnes. Sú najstarším plochodrážnym podujatím na kontinente a Pardubice sa rok čo rok stávajú miestom stretnutia svetovej elity. Najúspešnejším jednotlivcom v doterajších tridsiatich ročníkoch Zlatej prilby je Dán Ole Olsen, ktorý získal cennú trofej päťkrát. Za ním nasleduje náš Jiří Štancí s tromi prvenstvami a po dvakrát na Zlatej prilbe zvíťazili Igor Plechanov a Nemec Hermann Gunzenhauser. V tridsiatych rokoch sa dvakrát ročne pred statisícovými návštevmi konali „Veľké ploché dráhy“ na pražskom Strahove. Keď súčasne s neoficiálnymi majstrovstvami sveta boli vypísané i neoficiálne majstrovstvá Európy, dvakrát sa miestom takejto udalosti stala i Praha. V roku 1937 zvíťazil na Strahove Nemec Schneeweis a o rok neskôr Angličan Atkinson. Z našich pretekárov skončil v roku 1937 Stanislav na štvrtom mieste a dve piate miesta obsadil Lucák.

Pretekári Československa patrili k najlepším v Európe už pred druhou svetovou vojnou. Ešte väčší rozmach zaznamenala naša plochá dráha v prvej polovici päťdesiatych rokov, kedy sa objavili motocykle Eso. Do svetových majstrovstiev sme sa po prvýkrát zapojili v roku 1946, ale postup z prvého kola si vybojoval jedine mnohonásobný preborník republiky Ing. Hugo Rosák. Už po dvoch rokoch sme zásluhou Ľuboša Tomička mali zastúpenie v Európskom finále, no na postup nášho pretekára do záverečného kola

majstrovstiev sme si museli počkať do roku 1964. Najbližšie k tomuto úspechu bol medzitým Antonín Kasper, ktorý sa v roku 1963 stal náhradníkom pre svetové finále, aby sa o rok neskôr v depe štadióna Ullevi v Göteborgu predsa objavil prvý Čechoslovák, Jaroslav Volf mladší. Jeho výsledok zopakoval päťnásobný majster republiky Tomíček v roku 1965 a po

Dvojica úspešných čs. reprezentantov z prvej polovice šesťdesiatych rokov, Antonín Kasper (vľavo) a Ľuboš Tomíček.

dvoch rokoch sa dvere do finále zavreli pred menom Jana Holuba. V roku 1971 nadviazal na úspechy svojich predchodcov Jiří Štancl, dnes osemnásobný majster ČSSR. Do finále majstrovstiev sveta sa prebojoval spolu štyrikrát a je najúspešnejším československým reprezentantom v doterajších tridsiatich troch

ročníkoch svetového šampionátu jednotlivcov. Vzostup úrovne nášho plochodrážneho športu sa odzrkadlil i v početnejšej účasti našich pretekárov v posledných dvoch svetových finále. V roku 1977 sa doň prebojoval spolu so Štancľom aj Jan Verner a vlni zaviala československá vlajka vo Wembley dokonca na počesť trojice našich reprezentantov Jiřího Štancla, Jana Vernera, Petra Ondrašíka i náhradníka Zdeňka Kudrnu. Postup každého nášho pretekára do finále je veľkým úspechom. Najlepšie umiestnenie doteraz dosiahol Jiří Štancl, keď v roku 1976 obsadil desiate miesto.

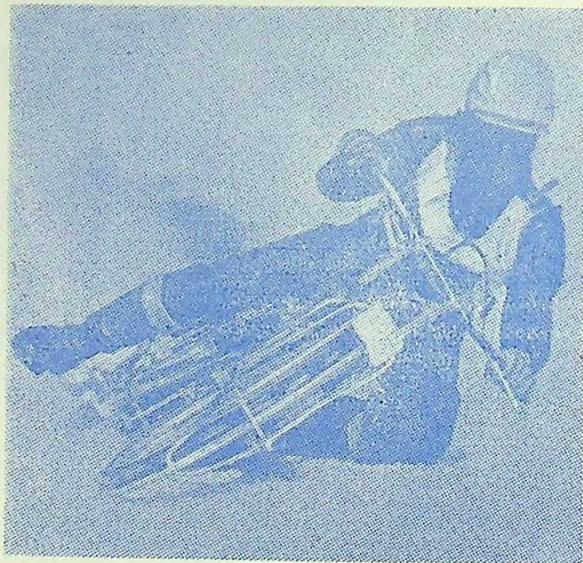

Československí finalisti majstrovstiev sveta 1978, zľava Jiří Štancl, Petr Ondrašík, Jan Verner.

V posledných dvoch sezónach nechýbali reprezentanti ČSSR ani v jednom svetovom finále piatich plochodrážnych disciplín. O neobyčajný svetový rekord, aký plochá dráha ešte nepoznala, sa pritom zaslúžil Jan Verner. V roku 1977 štartoval vo svetových finále všetkých majstrovstiev sveta, aké sa na plochej dráhe organizujú.

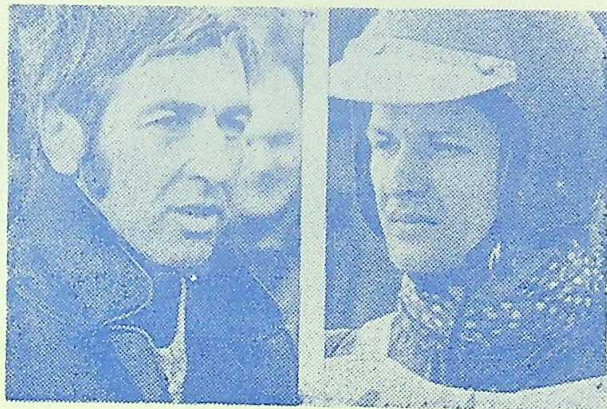
Ľadové vavríny

Plochá dráha na ľade má najdlhšiu tradíciu v krajinách s priaznivými klimatickými podmienkami, teda v Sovietskom zväze a potom v Škandinávii. Z iniciatívy federácie motocyklového športu ZSSR sa začali v roku 1959 organizovať seriály medzinárodných pretekov, na ktorých nechýbala ani výprava pretekárov z Československa. Tieto podujatia sa v rokoch 1963 až 1965 dočkali svetového významu, hoci sa jazdilo len o Pohár FIM a dvakrát o majstra Európy. V ro-

Rýchlosťou 80 km/hod. po klzkom ľade.

koch 1963 a 1965 zvíťazil Boris Samorodov zo ZSSR a v roku 1964 jeho krajan Gabdrachman Kadyrov. Od roku 1966. sa na ľadovej plochej dráhe organizujú majstrovstvá sveta a rok čo rok sa tešia veľkej popularite. Rastie počet účastníkov, zdokonaľuje sa systém majstrovstiev a jeho rozvoju napomáhajú hlavne umelé rýchlokorčuliarske dráhy v NSR, Holandsku, Švédsku a Francúzsku. Ľadové ploché dráhy sú doménou reprezentantov ZSSR, ktorí z 39 doteraz udelených medailí získali plných 29. Šesť titulov majstra sveta vybojoval maličký Gabdrachman Kadyrov, po stopách ktorého sa v posledných rokoch vydal Sergej Tarabanko. Suverenitu sovietskych ľadových mužov dokázali doteraz narušiť len Švéd Westlund so Samuelsonom a potom reprezentanti ČSSR.

Majstri sveta v pretekoch na ľadovej plochej dráhe, Antonín Sváb (vľavo) a Milan Špinka.

Aj napriek obmedzeným možnostiam sú ľadové ploché dráhy našou najúspešnejšou disciplínou. Naši

pretekári nechýbali ani raz vo finále a už v roku 1965 priviezol Antonín Šváb bronzovú medailu z majstrovstiev Európy. Tento úspech zopakoval aj o rok neskôr, aby sa v roku 1970 stal vo švédskom Nässjö prvým majstrom sveta v histórii československého motocyklového športu. Nässjö je vôbec šťastným miestom našej ľadovej plochej dráhy. Šváb tu v roku 1972 ukončil svoju športovú kariéru ziskom striebornej medaily a v roku 1974 získal na tej istej dráhe druhý majstrovský titul pre naše farby 23-ročný Milan Špinko. Šváb so Špinkom získali v doterajších ročníkoch majstrovstiev sveta na ľade po jednej zlatej, striebornej a bronzovej medaile, ďalšiu bronzovú pridal v roku 1977 Zdeněk Kudrna.

Plochodrážne kvarteta

Druhá najdôležitejšia súťaž v plochodrážnom športe, majstrovstvá sveta družstiev, sa zrodila z iniciatívy poľského motoristického týždenníka „Motor“. Už v roku 1959 sa uskutočnilo neoficiálne finále v Oberhausene (NSR), kde zvíťazilo Švédsko pred NSR, Anglickom a Nórskom. Majstrovstvá dostali svoje pravidlá s predkolami, semifinálovými kolami a svetovým finále, ktorého sa zúčastňujú štyri najlepšie družstvá. Švédi suverénne vyhrali na domácej pôde prvý ročník týchto majstrovstiev a poriadne otriasli prioritným postavením Británie vo svetovej plochej dráhe. V roku 1961 sa finále konalo v Poľsku a domáca štvorica o jediný bod predčila obhajcov titulu. Švédi si všetko vynahradili v nasledujúcich ročníkoch, keď u nás v Slanom, vo Viedni a v Abensbergu dosiahli „hatrick“.

Do poľsko-švédskeho súboja začali zasahovať najprv reprezentanti ZSSR a potom aj britský plochodrážny lev. Tri tituly pre impérium získal celok Británie zložený z najlepších pretekárov z Anglicka, Nového Zélandu a Austrálie, štyrikrát zvíťazilo družstvo zostavené z mladej nastupujúcej generácie rodených Angličanov. Hviezdou kolektívu bol Peter Collins,

ktorý dosiahol vo finále trikrát maximálny počet 12 bodov. Niečo podobné dokázali v celej histórii Fundin s Nygrenom zo Švédska, Briggs, Mauger, Ray Wilson a Louis z Británie, ale všetci len jediný raz.

Anglicko je so siedmimi titulmi najúspešnejšou krajinou v doterajších devätnástich ročníkoch majstrovstiev sveta družstiev. Šestkrát zvíťazili Švédi a štyrikrát Poliaci, ktorí nechýbali ani v jednom finále. O veľké prekvapenie sa postarali reprezentačné kolektívy Austrálie a Dánska, ktoré si v rokoch 1976 a 1978 po prvýkrát vybojovali postup do svetového finále a hneď vystúpili aj na stupeň najvyšší.

Družstvo ČSSR sa zúčastnilo finále majstrovstiev sveta družstiev už v rokoch 1960 až 1963. Kasper, Tomiček, Richter, Machač, vybojovali v r. 1960 bronzové medaily a v r. 1963 dosiahlo družstvo v zložení Kasper, Kubíček, Tomiček a Šmíd druhé miesto za Švédskom ale pred Britániou a Poľskom. V ďalších rokoch sme sa v kvalifikácii začali stretávať s družstvami Poľska a ZSSR, cez ktorých sa do finále naše družstvo prebojovalo len v rokoch 1968 a 1970. Vo svetovom finále sme opäť štartovali v posledných dvoch ročníkoch, pričom v roku 1977 získali vo Wroclavi bronzové medaily Stancl, Dryml, Václav a Jan Vernerovci.

Dvojice

Svetové majstrovstvá dvojíc nemajú príliš starú tradíciu, ale považujú sa za najzaujímavejšiu plochodrážnu disciplínu. V každej jazde súperí dvojica reprezentantov jednej krajiny s dvojicou reprezentantov iného štátu. Dvaja vynikajúci jednotlivci pritom nemusia zďaleka tvoriť vynikajúci pár. Pri jazde vo dvojici nie je totiž najdôležitejšie športové majstrovstvo, ale rozhodujúcu úlohu hrá príslušná dávka statočnosti a taktického umenia.

O zrod majstrovstiev sveta dvojíc sa zaslúžila švédska motoristická federácia „Svemo“. Prvé ešte neoficiálne preteky v roku 1968 vyhrali Fundin s Harys-

sonom, ale o rok neskôr prekonalí Švédov o jeden bod Mauger s Andrewsom. Majstrovstvá sveta sa organizujú od roku 1970. Pozostávajú z dvoch semifinálových kôl a finále, pričom na štarte sú vždy dvojice zo siedmich krajín. V doterajšej histórii dominovali v tejto disciplíne profesionálni pretekári, ktorí v Britskej lige štartujú dvakrát týždenne v ligových stretnutiach. A tie sú vlastne súbojmi dvojíc domáceho družstva s dvojicami hostí. Rovnakým systémom sa liga jazdí napríklad aj v Poľsku, a preto neprekvapuje víťazstvo Wyglendu so Szczakielom z roku 1971. Pozoruhodné je, že reprezentanti PLR získali maximálny počet bodov, keď vo všetkých svojich jazdách obsadili prvé a druhé miesta. Niečo podobné nedosiahli ani Švédi ani Angličania, ktorí sa ináč môžu popýšiť tromi svetovými prvenstvami. V drese s tromi korunkami bol pri všetkých víťazstvách Anders Michanek a nebyť tragickej havárie Tommy Jansona, mohli mať Švédi zlata hádam viac. Posledné tri finále dvojíc vyhrali Angličania, pričom v ich dvojici zakadým štartoval Malcolm Simmons.

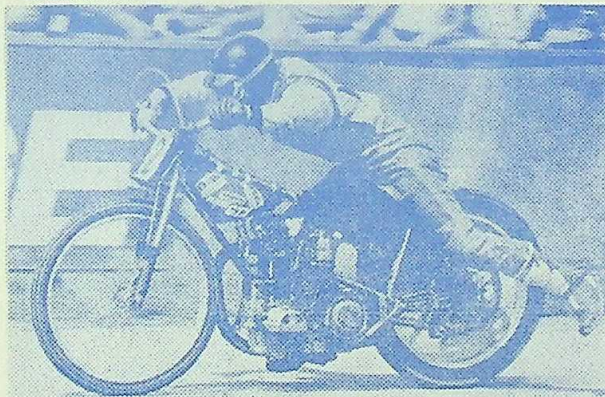
Dvojice nie sú silnou stránkou našej reprezentácie. Medzi najlepšimi pármí sme však chýbali len dvakrát a trikrát sme zatiaľ obsadili štvrté miesta. V roku 1971 ho vybojovali Václav Verner s Pavlom Ma-

rešom a v posledných dvoch rokoch Štancel s Janom Vernerom. V roku 1977 nám dokonca chýbal jeden bod, aby sme mohli so Švédskom a NSR bojovať o strieborné medaily.

Najrýchlejšie dráhy

Preteky na dlhej plochej dráhe sa jazdili vlastne skôr než na dráhach krátkych, no aj napriek tomu sú majstrovstvá na tisíc metrových ováloch najmladším svetovým šampionátom. V minulosti nebolo pre dlhé dráhy dostatok vhodných strojov a s výnimkou NSR, kde bol tento šport vždy populárny, ani dostatok vhodných štadiónov.

Z týchto príčin sa štrnásť rokov jazdili na tisícovkách len majstrovstvá Európy. Zúčastňovali sa ich vynikajúci jazdci známi z krátkych dráh, ale najväčšími osobnosťami tohoto obdobia sa stali dvaja špecialisti z NSR, Joseph Hoffmeister a Manfred Poschenrieder.

Rýchlosti okolo 120 km/h. vyžadujú odlišný štýl jazdy.

Majstri Európy na dlhej plochej dráhe:

1957	Leif B. Hveem - Nórsko
1958	Joseph Hoffmeister - NSR
1959	Joseph Hoffmeister - NSR
1960	Joseph Hoffmeister - NSR
1961	Timo Laine - Fínsko
1962	Bertil Strid - Švédsko
1963	Joseph Seidl - NSR
1964	Kurt Pettersen - Švédsko
1966	Björn Knutsson - Švédsko
1966	Manfred Poschenrieder - NSR
1967	Manfred Poschenrieder - NSR
1968	Manfred Poschenrieder - NSR
1969	Donald Godden - Anglicko
1970	Ion Ödegard - Nórsko

Oficiálne majstrovstvá sveta organizuje FIM od roku 1971 a prvé tri tituly získali pre našu Jawu Mauger

Raketa z Kielu - Egon Müller.

s Olsenom. V roku 1974 prekvapil majiteľ nočného baru zo západonemeckého Kielu, Egon Müller. Pre svetové finále bol pôvodne len náhradníkom, ale nakoniec dokázal vystúpiť na stupeň najvyšší. Svoje víťazstvo zopakoval o rok neskôr a do tretice sa stal svetovým šampiónom v minulom roku.

Československo má len jednu dlhú dráhu v Mariánskych Láznach. Môže sa pochváliť bohatou minulosťou a prítomnosťou, keď v roku 1970 bola po desaťročnej prestávke opäť obnovená. Naši reprezentanti sa zúčastňovali už majstrovstiev Európy na prelome päťdesiatych rokov. Štartovali na súkromných strojoch a k najlepším patrili Volf starší, Miloslav Špinka, Richter, Rendek, Emler a Machač. Naši svojich nástupcov hlavne potom, keď Jawa koncom šesťdesiatych rokov začala s výrobou špeciálu pre dlhé dráhy. Mali sme zastúpenie vo všetkých ročníkoch majstrovstiev sveta a s výnimkou roku 1971 sme vždy štartovali aj vo finále. V roku 1972 dosiahol pekný úspech Antonín Šváb, keď v Oslo obsadil šieste miesto. Pamätným pre náš dlhodráhový šport bolo finále Mariánskych Láznach v roku 1976. Na nových štvorventilových Jawách obsadili prvé dve miesta Mauger s Olsenom a k svetovej špičke sa zaradili aj naši reprezentanti Stancl na piatom a Kudrna na šiestom mieste. V roku 1977 Jawa svetový primát neobhájila, pretože Michanek zvíťazil na stroji ERM, čo je nakoniec aj tak modifikácia nášho motocykla. V dánskom Aarlborgu však zaznamenal Jiří Stancl náš najlepší doterajší výsledok, keď obsadil štvrté miesto, Dryml skončil siedmy.

Jawa - motocykel majstrov

V počiatkoch plochej dráhy mali jazdci možnosť výberu z celého radu značiek a typov motocyklov, neskôr sa záujem sústredil na stroje Indian, Douglas, Harley-Davidson, Rudge, AJS, BSA. Medzi zahraničnými značkami už vtedy úspešne pôsobili aj československé továrne Jawa a Ogar.

Skutočnou senzáciou na plochých dráhach sa začiatkom tridsiatych rokov stal anglický Jap. Konštruktérom úspešného špeciálu, ktorý vytlačil z plochých dráh na celom svete všetku konkurenciu je Stan Greening. Jap neprešiel za štyridsať rokov výraznejšou zmenou. Iba jeho výkon sa zvyšoval, a tak sa Jap stal základom pre výrobu niekoľkých iných špeciálov v posledných rokoch. Čím viac sa plochodrážny šport šírila svetom, tým viac motocyklových výrobcov sa snažilo zaútočiť na dominujúce postavenie firmy Jap. Neuspel švédsky Hädlund, anglický Matchless a BSA, sovietska UFA, západonemecký DR 500 i poľský FIS, ale Jap musel nakoniec predsa len ustúpiť motocyklom z Československa.

Náš priemysel začal opäť zasahovať do plochej dráhy pred štvrtstoročím, kedy motocyklový pretekár a konštruktér Jaroslav Simandl postavil svoje prvé Eso. Po dlhom ale úspešnom vývoji sa dnes československé plochodrážne motocykle vyrábajú v Divišove pod značkou Jawa. Klasický stroj pre krátke dráhy má štvrtaktný motor s krátkym zdvihom o obsahu 500 ccm, s rozvodom OHV a s výkonom 53 koní. Motocykel nemá prevodovku ani brzdy, vyniká akceleráciou a je dobre ovládateľný v šmyku. Na mazanie sa používa ricínový olej, ako palivo slúži metylalkohol a jeho spotreba presahuje 80 l na 100 km. Typy pre dlhé a ľadové dráhy sa líšia hlavne konštrukciou rá-

mu a dvojstupňovými prevodovkami. Ľadový stroj má pneumatiky s oceľovými hrotmi, dlhými 28 mm, ktorých je spolu asi 300. Pôvodný stroj pre dlhú plochú dráhu mal motor s dlhým zdvihom, tzv. „langhub“. Prvé svetové úspechy dosiahli na našich motocykloch Ove Fundin a Igor Plechanov. V roku 1966 získal pre Jawu prvý svetový titul Barry Briggs a naše stroje odvtedy víťazia na krátkych i dlhých tratiach, dominujú na ľade, jazdia na nich najlepšie družstvá i dvojice. V továrenskome celku Jawy sa pritom vystriedali svetoví šampióni Mauger, Briggs, Fundin, Olsen, Michanek, Kadyrov, Sváb, Špinka, Štancl.

Jawa obstála i v technickej revolúcii, ktorá poznamenala posledné roky na plochých dráhach. Nečakane úspešne sa prispôsobila súčasnému svetovému trendu, štvorventilovým jednovalcem, reprezentovanému anglickou značkou Weslake, švédskym ERM, západonemeckými motocyklami OL Jap a pod. Štvorventilová Jawa Jaroslava Cervinku mala svoju premiéru na dlhej plochej dráhe v roku 1976, hoci dva týždne pred finále majstrovstiev sveta existovala ešte len na rysovacjej doske. Výsledok vysoko prekonal očakávanie. Všetky štyri nasadené motocykle postúpili do finálovej jazdy a Mauger s Olsenom získali na nich zlatú a striebornú medailu. Československo teda svoje pozície na svetových plochých dráhach nestratilo, ale si ich dokázalo ešte upevniť.

MAJSTROVSTVÁ SVETA na plochej dráhe

MS jednotlivcov

1936	L. van Praag	AUS
1937	J. Milne	USA
1938	A. Wilkinson	AUS
1949	T. Price	GB
1950	F. Williams	GB
1951	J. Young	AUS
1952	J. Young	AUS
1953	F. Williams	GB
1954	R. Moore	NZ
1955	P. Craven	GB
1956	O. Fundin	S
1957	B. Briggs	NZ
1958	B. Briggs	NZ
1959	R. Moore	NZ
1960	O. Fundin	S
1961	O. Fundin	S
1962	P. Craven	GB
1963	O. Fundin	S
1964	B. Briggs	NZ
1965	B. Knutsson	S
1966	B. Briggs	NZ
1967	O. Fundin	S
1968	I. Mauger	NZ
1969	I. Mauger	NZ
1970	I. Mauger	NZ
1971	O. Olsen	DK
1972	I. Mauger	NZ
1973	J. Szczakiel	PL
1974	A. Michanek	S
1975	O. Olsen	DK
1976	P. Collins	GB
1977	I. Mauger	NZ
1978	O. Olsen	DK

MS družstiev

1960	Švédsko
1961	Poľsko
1962	Švédsko
1963	Švédsko
1964	Švédsko
1965	Poľsko
1966	Poľsko
1967	Švédsko
1968	V. Británia
1969	Poľsko
1970	Švédsko
1971	V. Británia
1972	V. Británia
1973	Anglicko
1974	Anglicko
1975	Anglicko
1976	Austrália
1977	Anglicko
1978	Dánsko

Dlhá plochá dráha

1971	I. Mauger	NZ
1972	I. Mauger	NZ
1973	O. Olsen	DK
1974	E. Müller	NSR
1975	E. Müller	NSR
1976	I. Mauger	NZ
1977	A. Michanek	S
1978	E. Müller	NSR

Plochá dráha na lade

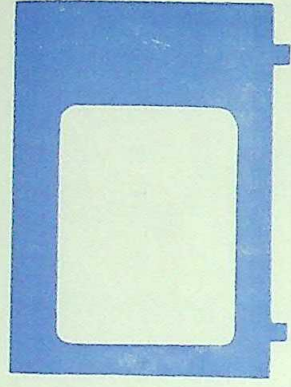
1966	G. Kadyrov	SU
1967	B. Samorodov	SU
1968	G. Kadyrov	SU
1969	G. Kadyrov	SU
1970	A. Šváb	CS
1971	G. Kadyrov	SU
1972	G. Kadyrov	SU
1973	G. Kadyrov	SU
1974	M. Špinka	CS
1975	S. Tarabanko	SU
1976	S. Tarabanko	SU
1977	S. Tarabanko	SU
1978	S. Tarabanko	SU

MS dvojíc

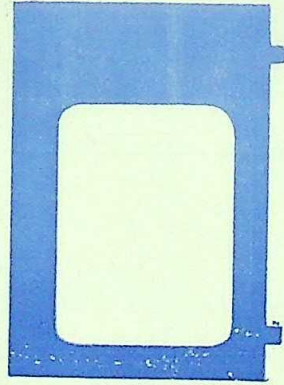
1970	R. Moore - I. Mauger	NZ
1971	A. Wyglenda - J. Szczakiel	PL
1972	R. Wilson - T. Betts	GB
1973	A. Michanek - T. Jansson	S
1974	A. Michanek - S. Sjösten	S
1975	A. Michanek - T. Jansson	S
1976	J. Louis - M. Simmons	GB
1977	P. Collins - M. Simmons	GB
1978	M. Simmons - G. Kenneth	GB

**TESLA
ODRAVA**

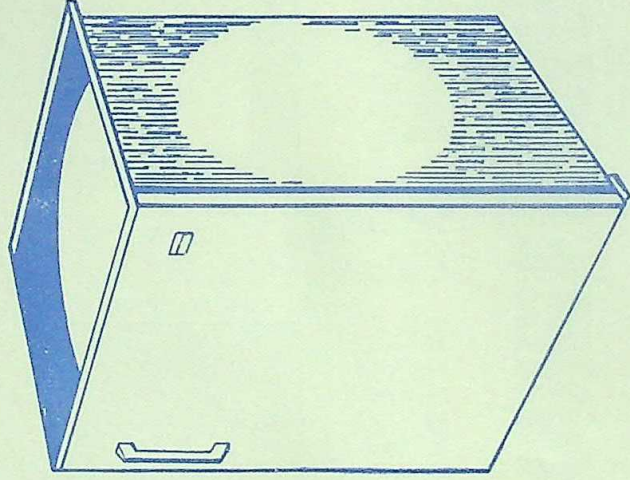
**ČIERNOBIELE A FAREBNÉ
TELEVÍZNE PRIJÍMAČE**

CALEX

CALEX 170 R

VÝROBCA:

CALEX

NÁRODNÝ PODNIK
ZLATÉ MORAVCE

DREVOUNIA

PODNIK ZAHRANIČNÉHO
OBCHODU

BRATISLAVA, ČSSR

Dr. V. CLEMENTISA 10

TELEFON: 291-962

TELEX: 093291. 093292

VYVÁŽA:

- NÁBYTOK DREVENÝ, SKRIŇOVÝ,
OHYBANÝ A KOVOVÝ
- CHATY, DREVOSTAVBY,
OKNÁ A DVERE
- LISTNATÉ REZIVO, VLÁKNINU,
LISTNATÉ PRIEMYSELNÉ
VÝREZY, PODVALY, PRÍREZY,
SUDY, PALETY A PARKETY

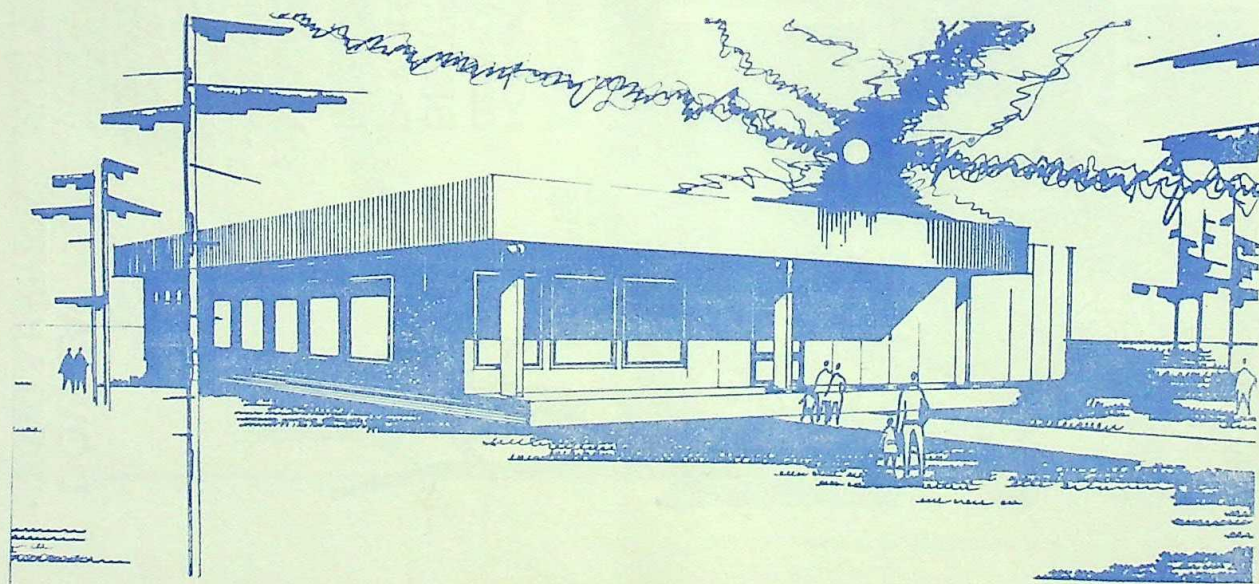
DOVÁŽA:

- DREVO A NÁBYTOK

BUČINA n. p. ZVOLEN

Závod 02 PREGLEJKA ŽARNOVICA

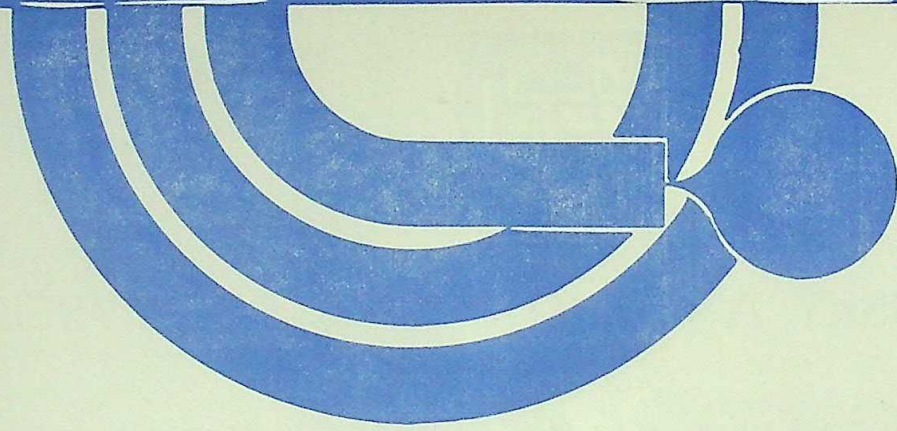
Vyrába: Dyhy, preglejované dosky, návytkové dielce,
tvarové preglejky, drevotrieskové dosky,
piliarske výrobky, podlahoviny, rekreačné chaty,
mont. rodiné domky a atypický nábytok.

JEDNODUCHÁ MONTÁŽ
JEDNOTLIVÝCH DLHÝCH KU-
SOV, DLHÁ ŽIVOTNOSŤ A
VÝBORNÁ CHEMICKÁ ODOL-
NOSŤ, TO SÚ PREDNOSTI,

KTORÉ MAJÚ
NAJVIAC POUŽÍVANÉ AKO
VODOVODNÉ PRÍPOJKY.
PLASTIKA NITRA N.R.
Z ROZVETVENÉHO
POLYETYLÉNU

NAJVIAC POUŽÍVANÉ AKO
VODOVODNÉ PRÍPOJKY.
PLASTIKA NITRA N.R.
VÝRÁBA ŠIROKÝ SORTIMENT
RÚR A TVAROVIEK OD Ø 20
DO Ø 63 MM.

PLASTIKA NITRA N.R.
949 53 NITRA
TELEFÓN: 27541-5
TELEX: 098323

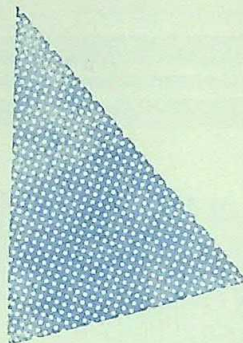
DREVÁRSKY A NÁBYTKÁRSKY PRIEMYSEL

trust podnikov

GENERÁLNE RIADITEĽSTVO, ŽILINA

Dodáva na domáci a zahraničný trh tieto výrobky pre športové
a rekreačné účely:

- LYŽE
- SÁNKY
- HOKEJKY
- CHATY
- BYTOVÉ SAUNY

DO MODERNÉHO BYTU
MODERNÝ NÁBYTOK
VYRÁBAJÚ

ZÁPADOSLOVENSKÉ NÁBYTKÁRSKE
ZÁVODY, N.P.
ROŽŇAVSKÁ Č.1
BRATISLAVA

ZO ŠIROKÉHO SORTIMENTU
SI ISTE VYBERIETE
VHODNÝ NÁBYTOK DO VÁŠHO BYTU

1939-1979

**VÝROBA OBUVI
OBUVNÍCKYCH POLOTOVAROV
A STROJOV ***

odštepny závod 09 - 11, Žiar nad Hronom

Ponúka prostredníctvom predajní v okrese široký sortiment
hotových jedál v prášku:

- Slovenské halušky
- Vaječné palacinky
- Zemiakové placky
- Ryžový nákyp
- Krehké rezy
- Domáci perník

ktoré sú vhodné do každej domácnosti pre rýchlu prípravu a úsporu času.

PLOCHÁ DRÁHA ŽARNOVICA

Program pretekov v roku 1979

31. marca	I. liga družstiev Žarnovica - Kopřivnice - RH Praha „B” - Březolupy
22. apríla	Majstrovstvá sveta jednotlivcov - predkolo
20. mája	I. liga družstiev Žarnovica - Kopřivnice - RH Praha „B” - Březolupy
7. júla	Kvalifikácia majstrovstiev ČSSR juniorov - skup. A
21. júla	Majstrovstvá SSR - 3. kolo
22. júla	Majstrovstvá SSR - 4. kolo - finále
26. augusta	Medzinárodná plochá dráha 16. Zlatá prilba SNP
15. septembra	Semifinále majstrovstiev ČSSR jednotlivcov
október	Kvalifikácia družstiev

Pozýva vás Automotoklub Zväzarmu Preglejka Žarnovica

**ÚAMK ČSSR
AUTOMOTOKLUB ZVÁZARMU
PREGLEJKA ŽARNOVICA**

**MAJSTROVSTVÁ SVETA JEDNOTLIVCOV
NA PLOCHEJ DRÁHE — predkolo**

**INDIVIDUAL SPEEDWAY WORLD
CHAMPIONSHIP — Preliminary Round**

**CHAMPIONAT DU MONDE DE SPEEDWAY
INDIVIDUEL — Preliminary Round**

ŽARNOVICA — ČSSR 22. 4. 1979 o 14. hod.

**Startovná
listina**

Delegovaní činovníci

Steward FIM — Pán Dekan — MER
Referee FIM — Pán Ratajczyk — PZM
Zástupca ÚAMK ČSSR — Šimon Oto — ČSSR
Športový komisár — Ing. Jozef Kovář — ČSSR
Časomerači — Sedláček Juraj — ČSSR
Kosec Jozef — ČSSR
Technický komisár — Babinský Ján — ČSSR
Meranie hluku — Orth Anton — ČSSR

Riaditeľstvo pretekov

Riaditeľ — Milan Šovčík
Tajomník — Milan Macko
Hospodár — Milan Chrenko
Pokladničná služba — Michal Treščák, Jozef Kollár
Hlavný usporiadateľ — Ján Žbirka
Start — Ján Ďuranka, Anton Danko
Trať — Tibor Poprac
Depo — Milan Chrenko
Rozhlas — Jozef Zavažan
Hlasatelia — Ján Krajčov, Ján Vanek
Propagácia — Ing. Jozef Treščák, Štefan Karnas,
Štefan Latta
Timočník — Edita Miháliková
Výdaj PHM — Ján Dražil
Starostlivosť o hostí — Ing. Jozef Kubík, Zoltán
Mališ
Bezpečnosť — OO VB Žarnovica
Zdravotná služba — OÚNZ Nová Baňa

STARTOVNÁ LISTINA

- Preteky sa konajú podľa medzinárodných pravidiel FIM.
- Preteky sú zapísané v kalendári FIM pod číslom *40/2*.
- Trať pretekov má štvorový povrch, meria ~~418~~ m, je široká ~~10~~ m, v zákrutách ~~15~~ m. *17 12*
Trať je schválená licenciou číslo *FIM-004179*
- Traťový rekord:
31. 8. 1975 Jiří Štancel, RH Praha 1:16,6 min.
- Ide o preteky jednotlivcov na 20 jžd. Každá jazda má štyri kolá a v každej štartujú štyria pretekári. Sú rozlíšení štartovnými číslami a prílbami červenej, modrej, bielej a žltej farby.
Podľa poradia v cieľi získavajú 3, 2, 1 a 0 bodov.
- Každý jazdec štartuje päťkrát a počas dvadsiatich jžd sa stretne každý s každým. Poradie sa určí podľa súčtu bodov z jednotlivých jžd.
- Ak dvaja alebo viacerí pretekári na prvých troch miestach dosiahnu rovnaký počet bodov, nariadi rozhodca dodatkovú jazdu.
- Do ďalšieho kola majstrovstiev sveta postupuje osem najlepších pretekárov a dieviaty v poradí je pre ďalšie kolo MS náhradníkom.
- Ak na ôsmom a deviatom mieste dosiahnu dvaja alebo viacerí pretekári rovnaký počet bodov, nariadi rozhodca dodatkovú jazdu.

St. č.	Meno	Štát	Stroj	Body z jžd					Spolu bodov	Por.
				1	2	3	4	5		
1	Štancel Jiří	ČSSR	Jawa	3	3	3	3	3	15	1.
2	<i>FAHARI DIANNI</i>	Tal.	<i>WEELAKE</i>	1	0	1	1	1	4	13.
3	<i>FAKREI BABER</i> Tamsu Antal	MLR	Jawa	0	2	1	0	0	3	14.
4	Biginato Francesco	Tal.	<i>WEELAKE</i>	2	3	2	EF	0	7+14	11.
5	<i>KONTON PETER</i>	BLR	Jawa	1	0	3	1	2	7+2	9.
6	Špinka Milan	ČSSR	Jawa	3	3	2	EX	3	11	4.
7	<i>KOLEV TONKIO</i>	BLR	Jawa	EF	1	0	0	F	1	15.
8	<i>TAMCSU ANTAL</i> Borecz Peter	MLR	Jawa	2	1	2	2	1	8	7.
9	Jirout Jiří	ČSSR	Jawa	2	2	3	3	2	14	8.
10	<i>KUŠECKA PETR</i> Rybář Jozef	ČSSR	Jawa	3	2	3	3	2	13	2.
11	<i>SIMEONOV OHCINTO</i>	BLR	Jawa	0	0	0	0	1	1	16.
12	Jakab János	MLR	Jawa	1	0	2	1	1	5	11.
13	Vanásek Anton	Rak.	West.	0	1	1	3	2	7+3	8.
14	Juza Jozef	ČSSR	Jawa	3	1	0	2	3	9	5.
15	Engelmaier Herb.	Rak.	<i>JAWA STREET</i> West.	2	3	EF	2	EF	7+1	10
16	Daniel Ján	ČSSR	Jawa	1	2	1	2	3	9	6

Náhradníci

17	Vaculík Zdeno	ČSSR	Jawa							
18	Danihel Ján	ČSSR	Jawa							
19	<i>KARVAH PAVEL</i>	<i>YUG</i>	<i>JAWA</i>							

JAZDY

nat. úbor

jazda	Meno	Por.	Body	Čas
1	1 Hamel		3	1-47,0
	2 Tamari		1	
	3 Farkas		0	
	4 Bignall		2	
2	5 Koller		1	
	7 Koller		PH	
	6 Spinka		3	
	8 Tamari		2	
3	10 Kucera		3	
	11 Simsonov		0	
	9 proud		2	
	12 Jekat		1	
4	15 Engelmaier		2	
	14 Jeka		3	
	16 Danil		1	
	13 Wamarsch		0	
5	13 Wamarsch		1	
	1 Hamel		3	
	5 Koller		0	
	9 proud		2	
6	14 Jeka		1	
	10 Kucera		2	
	2 Tamari		0	
	6 Spinka		3	
7	11 Simsonov		0	
	15 Engelmaier		3	
	7 Koller		1	
	3 Farkas		2	
8	4 Bignall		3	
	8 Tamari		1	
	12 Jekat		0	
	16 Danil		2	

jazda	Meno	Por.	Body	Čas
9	6 Spinka		2	
	16 Danil		1	
	1 Hamel		3	
	11 Simsonov		0	
10	12 Jekat		2	
	5 Koller		3	
	15 Engelmaier		PH	
	2 Tamari		1	
11	8 Tamari		2	
	9 proud		3	
	3 Farkas		1	
	14 Jeka		0	
12	13 Wamarsch		1	
	4 Bignall		2	
	10 Kucera		3	
	7 Koller		0	
13	7 Koller		0	
	12 Jekat		1	
	14 Jeka		2	
	1 Hamel		3	
14	2 Tamari		1	
	13 Wamarsch		3	
	8 Tamari		2	
	11 Simsonov		0	
15	16 Danil		2	
	3 Farkas		0	
	10 Kucera		3	
	5 Koller		1	
16	9 proud		3	
	6 Spinka		PH	
	4 Bignall		PH	
	15 Engelmaier		2	

jazda	Meno	Por.	Body	Čas
17	1 Hamel		3	
	8 Tamari		1	
	15 Engelmaier		PH	
	10 Kucera		2	
18	9 proud		2	
	2 Tamari		1	
	7 Koller		P	
	16 Danil		3	
19	3 Farkas		0	
	12 Jekat		1	
	13 Wamarsch		2	
	6 Spinka		3	
20	5 Koller		2	
	14 Jeka		3	
	11 Simsonov		1	
	4 Bignall		0	

DODATKOVÉ JAZDY

21	13 Wamarsch		3	
	5 Koller		2	
	15 Engelmaier		1	
	4 Bignall		PH	
22				